

Til lovforslag nr. L 171. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 23. maj 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven

(EF-asylkonventionen)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Amnesty International.

Der er af justitsministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Venstres, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) er principielt tilhænger af, at vesteuropæiske lande, der alle har tilsluttet sig Genève-konventionen af 28. juli 1951 og New York-protokollen af 31. januar 1967 om flygtnings retsstilling, indgår bindende aftale, gerne i form af en konvention om at behandle asylansøgninger. En klar førsteasyllandsregel er en fordel for folk på flugt. Herigennem kan de sikres mod, at de imod deres ønske bliver sendt fra det ene land til det andet.

Mindretallets udgangspunkt for en vesteuropæisk flygtningepolitik er det fundamentale menneskerettighedsprincip, der er nedfældet i de ovenfor nævnte flygtningekonventioner, nemlig ethvert menneskes ret til at søge beskyttelse i et andet land, når den pågældende er forfulgt i sit eget. En sådan ret er na-

turligvis kun noget værd, hvis der på den anden side påhviler en anden nation en pligt til at yde beskyttelse, hvis asylansøgeren kan godtgøre at befinde sig i en faktisk forfølgelsessituation.

Kun en lille brøkdelen af verdens flygtninge søger beskyttelse i Europa. Det forekommer naturligt og selvfølgelig, at de europæiske demokratier, der i øvrigt over for verdens øvrige nationer påberåber sig respekten for menneskerettighederne, samarbejder om at sikre de flygtninge, der kan dokumentere eller sandsynliggøre, at de befinder sig i en truet situation, beskyttelse.

En sådan forpligtelse påtager EF-landene sig ikke med den foreliggende konvention, ligesom Danmark ikke påtager sig den, hverken efter gældende dansk lov eller efter de ændringer i dansk udlændingelovgivning, som er foreslået i dette lovforslag.

Såvel konventionens præambel som dens artikel 3, nr. 1, forpligter medlemsstaterne til, at én af dem behandler en asylansøgning indgivet i et af medlemslandene. Alligevel indeholder konventionen i sin artikel 3, nr. 5, en bestemmelse om, at denne overordnede regel ikke er til hinder for, at f.eks. Danmark kan opretholde sin særlige lovbestemmelse om, at en asylansøger kan afvises ved grænsen, hvis den pågældende kommer fra et land uden for EF, der har tilsluttet sig Genève-konventionen og New York-protokollen. Dermed fralægger det pågældende medlemsland sig den forpligtelse, som det netop har indgået.

Konventionens artikel 6 beskriver situationen, når en asylansøger ulovligt har overskre-